

Virtuózní housle a vášnivé flamenco na třetím víkend festivalu

Třetí festivalový víkend 20. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov otevře ve čtvrtek **28. července recitál německé houslistky Tanji Becker-Bender**, který se uskuteční v Maškarním sále českokrumlovského zámku. O den později v sále Zámecké jízdárny vystoupí náš přední houslový virtuóz **Václav Hudeček**, který do Českého Krumlova přiveze absolventy své Luhačovické akademie a společně se představí v hudebním dialogu čtyřech různých houslových škol. V sobotu **30. července** pak Českým Krumlovem zazní vášnivě temperamentní **flamenco** v podání španělského kytaristy **Carlose Piňany a jeho skupiny**.

Prezident festivalu **Jaromír Boháč** na třetí festivalový víkend zve slovy:

„Tento týden nás opět čekají dva koncerty v interiérech. Na čtvrtek jsme pozvali mladou německou profesorku hudby Tanju Becker-Bender, která nás svým výkonem nadchla už při svém prvním vystoupením před dvěma lety. I tentokrát jsme zvolili náročný virtuózní program, na němž vedle skladeb Johanna Sebastiana Bacha zazní i soudobá hudba, ukázka z tvorby rumunsko-maďarského skladatele Györgyho Kurtága.

V pátek nás čeká krásný koncert s Václavem Hudečkem, který rozhodně stojí za to navštívit. Václav Hudeček je naším velkým fandou a přítelem a po několika letech se vrací také do role vystupujícího umělce. Připravil si navíc zajímavý program, ve kterém společně dáme prostor mladým umělcům, absolventům jeho Akademie. Půjde v podstatě o dialog různých houslových škol, které Václav Hudeček a jeho mladí přátelé představují. Ve skladbách Bacha a Vivaldiho umělce doprovodí Collegium Symfonického orchestru Českého rozhlasu.

Po letech vracíme na program festivalu do Pivovarské zahrady flamenco a pozvali jsme vynikající španělský soubor v čele s kytaristou Carlosem Piňanou. Je to představitel mladé flamencové generace, který patří již dnes ke světové špičce. Piňana je navíc nejen kytaristou, ale věnuje se i skladbě a na festivalu představí právě jeden ze svých autorských projektů. Vzhledem k tomu, že je to pokračovatel původní čisté flamencové tradice, myslím, že jeho vystoupení nebude jen zábavnou show v hispánském duchu, ale vynikajícím uměleckým zážitkem. Nezbyvá než si opět přát, aby nám počasí zůstalo nakloněno tak jako doposud.“

HOUSLOVÝ RECITÁL TANJI BECKER-BENDER

Po dvou letech od svého debutu se na festival vrací vynikající německá houslistka s českými kořeny **Tanja Becker-Bender** ověřená řadou prestižních mezinárodních ocenění. Festivalové publikum si dokázala podmanit již při svém krumlovském debutu svým zářivým výkonem v „nehratelných“ Paganiniho Capriciích. Dne **28. července** bude moci tato mladá profesorka hudby na Hamburské univerzitě své umění plně rozvinout v brilantních Bachových sonátách a partitách a v ukázce ze soudobé hudby skladatele Kurtága.

„Vítězka prestižních soutěží (Ženeva, Brusel, Tokio), všestranná houslistka, která vyhledává i netradiční projekty. Měli jsme ji možnost slyšet v rámci MHF 2009, kdy provedla v jednom večeru všech 24 Capricií N. Paganiniho. O jejím talentu a všestrannosti svědčí i to, že v roce 2006 byla jmenována profesorkou University of Music Saarland, jako vůbec nejmladší pedagog v historii Německa. Její letošní sólový recitál slibuje opravdový zážitek – zajímavá konfrontace výběru z Partit a Sonát J. S. Bacha se soudobým autorem György Kurtágem,“ uvádí **dramaturg festivalu Lubomír Herza**.

Tanja Becker-Bender se narodila ve Stuttgartu v Německu v rodině vědců a hudebníků s českými kořeny. Brzký hudební úspěch v podobě vítězství na mezinárodních soutěžích v Ženevě (CIEM), Bruselu (CIM Chimay), Tokiu (Bunkamura Orchard Hall Award), Houstonu, Gorizii a Janově (Premio Paganini) ji přivedl na světová koncertní pódia, kde se jako sólistka představila pod taktovkou Kurta Masura, Gerda Albrechta, Fabia Luisiho, Uriela Segala, Hartmuta Haenchena, Huberta Soudanta, Ken-Ichira Kobayashiho nebo Carlose Miguela Prieta s renomovanými tělesy, jako Tokijská filharmonie, Jerusalemský symfonický orchestr, Symfonický orchestr Yomiuri Nippon, Houstonský symfonický orchestr, Orchester Románského Švýcarska, Stuttgartský orchestr SWR, Orchester berlínského Konzerthausu, s Vídeňským, Curyšským a Pražským komorním orchestrem. Jako aktivní komorní hráč se Tanja Becker-Bender představila na festivalech spolu s Gidonem Kremerem, Yuri Bashmetem, Borisem Pergamensčikovem nebo Arnoldem Steinhardttem na reciátelch v New Yorku, Buenos Aires, Montevideu, Paříži, Londýně, Římě a Vídni. Tanja Becker-Bender studovala hru na housle u významných kvartetních hráčů Wilhelma Melchera z Melos Quartett ve Stuttgartu a jeden rok studovala s Davidem Takenem na Guildhall School v Londýně. Následovala studia u Güntera Pichlera z Alban Berh Quartett na Hudební univerzitě ve Vídni a u Roberta Manna z Juilliard String Quartet na Juilliard School v New Yorku. Další důležité impulsy získala od Bartókova studenta Györgyho Sándora v New Yorku a ve spolupráci s Eberhardem Feltzem v Berlíně. Tanja Becker-Bender aplikuje idealistický přístup z komorní hudby ve všech žánrech – koncertech, virtuózních kusech, v premiérované nové hudbě i barokní hudbě hrané na dobové nástroje. Usiluje o interpretační podchycení podstaty každého díla, které hraje, z jakéhokoli repertoáru. Její zájem o novou hudbu ji přivedl ke spolupráci se soudobými skladateli – Cristóbaelem Halffterem, Peterisem Vasksem a prvních představení děl Rolfa Hemepla, Alexandra Goehra a Benedica Masona. Po nahrávkách děl Dvořáka, Beethovena, Albinoniho a švýcarského skladatele Jeana Perrina vydala Becker-Bender v roce 2009 nahrávku 24 Capricií Nicola Paganiniho pro Hyperion Records v Londýně, za kterou získala světový kritický ohlas a nahrávka byla oceněna i editorským výběrem prestižních magazínů Gramophone a Classic FM. V únoru roku 2011 byl vydán nový disk s díly Erwina Schulhoffa, který se záhy stal „Diskem měsíce“ BBC Music Magazine. Frankfurter Allgemeine Zeitung vyzdvihl v umění Becker-Benderové „kompletně vyzrálou virtuozitu, fenomenální intenzitu výrazu a vyváženost“. V roce 2006 byla Becker-Benderová jmenována nejmladší profesorkou v Německu vůbec na Hudební univerzitě v Saarbrückenu, kde vystřídala Maxima Vengerova. V současné době je Becker-Benderová profesorkou houslí na Hudební a divadelní univerzitě v Hamburku. Tanja Becker-Bender hraje na housle Giuseppe Guarneri del Gesù z Cremony z roku 1728, které vlastní Blue de Brasil Fazendy Ipiranga díky dotaci od Německého hudebního fondu.

Na festivalu Becker-Bender provede následující program:

Johann Sebastian Bach (1685—1750):

Partita č. 2 d moll, BWV 1004

Sonáta č. 3 C dur, BWV 1005

György Kurtág (1926):	Výběr ze Znaků, her a zpráv (Signs, Games and Messages) pro sólové housle
Johann Sebastian Bach (1685—1750):	Partita č. 3 E dur, BWV 1006

Rozhovor s Tanjou Becker Bender při příležitosti jejího festivalového vystoupení:

Paní profesorko, v roce 2009 jste poprvé úspěšně vystoupila v rámci MHF Český Krumlov s programem sestaveným z Paganiniho skladeb. Jak na tento koncert v Maškarním sále a na historické město Český Krumlov vzpomínáte?

Přijet do Českého Krumlova bylo jako vstoupit do světa, o němž jsem jako dítě snila – četla jsem dětské knížky českých autorů a představovala jsem si, jak asi tato země vypadá. Zajímala jsem se o ni hlavně kvůli hudbě a kvůli svým českým předkům. Moc se na návrat do Českého Krumlova těším, minule jsem zjistila, že čím více poznávám toto město plné krásné přírody a bohaté historie, tím více tajemství je tam ještě k objevování. Hrát 24 Paganiniho Capriccií, která jsou skutečně osobitými díly, bylo jako dát se do tance se všemi postavami vyobrazenými na stěnách Maškarního sálu! Cítila jsem, že hudba a tvůrčí a imaginativní duch tohoto místa se úžasně potkávají. Malby v Maškarním sále jsou nádhernými studii lidských povah a realistických scén ze života – a to tak, že člověk cítí jejich přítomnost. Paganiniho Capriccia jsou rovněž jakýmsi hudebním divadlem, zobrazujícím charaktery do hloubky, oduševněle a s humorem. To byl pro mě vždy nejdůležitější aspekt v hudbě, zajímavější než samotná virtuozita těchto skladeb.

Ve vašem životopisu čteme, že máte české kořeny. Jak je to tedy konkrétně s Vašimi českými předky? A máte i zvláštní vztah k české hudbě?

Moje babička z otcovy strany byla Češka z Jablonce nad Nisou, do Německa se dostala přes Vídeň. Právě ona přinesla do naší rodiny hudbu. Působila jako koncertní mistr, jako sólistka, komorní hráčka a učitelka a zanechala nám spoustu nástrojů a partitur – ale hlavně způsob žití hudbou a s hudbou. Česká hudba také hrála v mém životě už od raného dětství významnou roli. Dlouho jsem si jako dítě přála partituru Dvořákova Houslového koncertu a nakonec jsem ji od rodičů dostala k dvanáctým narozeninám. Nadšeně jsem se vrhla do cvičení a zakrátko jsem se jej naučila. Byla to pro můj hudební vývoj rozhodující zkušenost. Jedno z mých prvních CD, které jsem nahrála jako teenager po vítězství v soutěži, bylo také věnováno Dvořákovi – byly na něm jeho skladby pro housle a klavír. A moje nejnovější cédéčko, vydané letos, obsahuje skladby Ervina Schulhoffa pro sólové housle a pro housle a klavír – jsem přesvědčená, že jde o jednoho z nejtalentovanějších skladatelů své generace a celého 20. století a jeho hudbě by se mělo naslouchat mnohem častěji.

Můžete představit program, s nímž vystoupíte v Českém Krumlově tento rok? Jaký máte vztah k těmto skladbách?

V tomto recitálu zahrají tři sólové skladby Johanna Sebastiana Bacha a skladby z cyklu Györgyho Kurtága s názvem „Signs, Games and Messages“ (Znaky, hry a zprávy), bude to tedy jakýsi dialog přes tři staletí. Bachova díla, která představím, pocházejí z druhé části jeho cyklu Sonáty a Partity a lze v nich vysledovat napínavý vývoj: v Partitě d moll je posluchač vhozen do světa temnoty, vrcholem je „tombeau“ (skladba na památku zemřelého) – tanec smrti. Pak přichází usmíření, když se ve skladbě otvírá dimenze ráje. Další kus, Sonáta C dur, na to navazuje, překračuje těžkosti lidského bytí ve velkolepé Fuze. Cyklus, stejně jako celý program, se uzavírá energickou Partitou E dur, v níž Bach vyjadřuje velkou radost prostřednictvím řady tanců, v jeho době moderních. Kurtág, jehož cyklus zahrají před Partitou E dur, se v jedné ze skladeb otevřeně hlásí k Bachovi. Jde o skladbu „Hommage à J. S. B.“, v níž se proplétají jednotlivé melodické linky, stejně jako v Bachových sólových dílech. Autor tak vytváří dojem plynoucího pohybu, celistvosti a zároveň průzračnosti. Tyto kusy jsou jako deník – miniatury s nesmírně hutným obsahem, skutečné „zprávy“, jak název napovídá.

Představíte velmi náročný repertoár. Jaký je Váš obvyklý přístup k interpretaci? Co je v tomto směru pro Vás klíčové?

Hudba, kterou budu hrát, má v sobě řeč – je to stejné jako v tanci nebo zpěvu. V těchto skladbách se tyto prvky spojují a stává se z nich celek. To je pro mě důležité a znamená to velkou výzvu pro interpreta. Skladba by měla být komplikovaná, a přesto jasná a jednoduchá. Měla by k posluchači přicházet přímou cestou. Jako interpretka se snažím být “za dílem” – pokouším se znovu zažít proces tvorby díla a předávat ho dál. To znamená hledat víru, sílu a důvěru, která mluví z Bachovy hudby i v nejtemnějších momentech skladby, a vážnost ve chvílích, kdy z ní tryská největší radost. A rovněž v každém nejnepatrnějším momentu Kurtágových děl je třeba hledat důležitost a význam. Je to škola života a jako muzikantka jsem každý den vděčná za to, že mohu prožívat díla největších mistrů všech dob a žít spolu s nimi.

Jaké jsou Vaše cíle a plány v nejbližší budoucnosti? Máte dosud nějaké nesplněné sny?

Samozřejmě, že mám stále nějaké sny a je jich vždycky víc, než lze splnit v jednom okamžiku. Na podzim vyjde Houslový koncert Maxe Regera, moc se těším na další nahrávání, která mě čekají, i na spolupráci s výbornými kolegy.

VÁCLAV HUDEČEK PŘEDSTAVÍ MLADÉ HOUSLISTY

Další z řady návratů domácích umělců, kteří zazářili ve dvacetileté historii festivalu bude i vystoupení předního českého houslového virtuosa **Václava Hudečka**, který se na festivalu objeví po čtyřech letech. „*Jsem strašně rád, že mohu vystoupit na 20. ročníku festivalu, protože jsem jeho fanda od jeho samotného vzniku. Neudělat takovýto krásný festival v Českém Krumlově by byl zločin, město je nádherné a takovýto mladistvý festival, kde se prolínají žánry a má vždycky tu absolutně nejvyšší kvalitu, se mi velice líbí. Rádi na festival jezdíme s mojí ženou, i když tam nehraju. Loni jsme byli na zahájení na José Curovi a bylo to nádherné,*“ říká Václav Hudeček.

V letošním roce na svém vystoupení představí mladé umělce, absolventy své Akademie houslisty **Josefa Špačka**, **Jana Mráčka** a mladou Rakušanku **Marii Isabel Kropfich** v programu věnovaném Bachově a Vivaldiho hudbě. Umělce doprovodí **Collegium Symfonického orchestru Českého rozhlasu**. Koncert s názvem Václav Hudeček představuje mladé umělce se na 20. ročníku MHF Český Krumlov uskuteční dne **29. července** v místní Zámecké jízdárně.

Program:

Antonio Vivaldi (1678—1741):	Houslový koncert č. 9 D dur, Op. 3
Johann Sebastian Bach (1685—1750):	Koncert pro dvoje housle d moll, BWV 1060
	Koncert pro dvoje housle d moll, BWV 1043
Johann Sebastian Bach (1685—1750):	Koncert pro troje housle D dur, BWV 1064
	(úprava Rudolfa Baumgartnera)
Antonio Vivaldi (1678—1741):	Koncert pro čtyři housle č. 10 h moll, Op. 3

Ke svému koncertu Václav Hudeček uvedl:

„Jsem rád, že k výročí jeho festivalu mohu na svůj koncert pozvat dva zatím neúspěšnější absolventy mojí luhačovické akademie, a to Josefa Špačka a Jana Mráčka. Josef Špaček vystudoval ve Philadelphii na Curtisově Institutu a nyní ještě studuje na Julliard School v New Yorku. Když byl nedávno vypsán konkurz na koncertního mistra České filharmonie, tak přijel a samozřejmě neměl konkurenci. Pepa je nejen senzačním houslistou opravdu světové kvality už dneska ve svém mladém věku, ale navíc je to úžasně skromný a noblesní kluk.

Druhým hostem je Honzík Mráček, já mu pořád říkám Honzík, protože ho znám od narození a Honza se v loni stal nejmladším laureátem Mezinárodní soutěže Pražského jara v jeho historii. Dostal druhou cenu v konkurenci do 35 let a bylo mu teprve 18. Bohužel málo se ví o těchto skvělých muzikantech, kteří už dnes nám dělají jméno po světě. A jsem samozřejmě rád, že uvítáme i mladičkou rakouskou houslistku, bude to zajímavá konfrontace dvou českých houslistů, jeden má čistě české školy, druhý má americké školy, já mám ruskou školu a Isabella Kropfich školu rakouskou. Vymyslel jsem takový program, aby byla i trošku legrace, protože zahrajeme koncert, dvojkonzert, trojkonzert a na závěr čtyřkonzert a moji mladí kolegové se ke mně tedy budou postupně přidávat. Zahrajeme skladby Johanna Sebasiana Bacha a Antonia Vivaldiho,“ uzavírá Hudeček svoji pozvánku.

Václav Hudeček zahájil svoji příkladně strnou cestu mezi českou a mezinárodní interpretační elitou v šedesátých letech. Již ve věku patnácti let dne 12. listopadu 1967 vystoupil na koncertu v Londýně s Royal Philharmonic Orchestra. O den později ho slyšel legendární David Oistrach, předpověděl mu velkou budoucnost a nabídl mu pedagogickou pomoc. Od roku 1970 až do Oistrachovy smrti v roce 1974 byl žákem tohoto velkého Mistra. Zároveň absolvoval studium na pražské Akademii múzických umění ve třídě Prof. Václava Snítala. Od svého londýnského debutu vystupoval po celém světě na nejprestižnějších podiích (Carnegie Hall, Royal Festival Hall, Suntory Hall, Osaka Festival Hall, Sydney Opera), s nejlepšími světovými orchestry (Berliner Philharmoniker, Cleveland Symphony Orchestra, NHK Philharmonic Orchestra, Gewandhaus Leipzig, Moskevská státní filharmonie a další) jakož i na světových festivalech (Osaka, Salzburg, Istanbul, Perth, Helsinky). K odkazu Davida Oistracha a dalších velikánů ruské houslové školy se stále hlásí. A tak cílevědomě spolupracuje i dnes s nositeli tradic Oistracha, Kogana a Sitkovetského, jak dokazují jejich společné nahrávky. Hudečkovy sympatické vystupování a zejména styl jeho hry spojující technickou suverenitu s vervně tvořeným a emocionálně bohatým tónem a s radostí, kterou dovede nezaměnitelným způsobem přenášet do publika okouzluje obecenstvo bez rozdílu věku. Jeho nahrávka Vivaldiho Le Quattro Stagioni s dirigentem Pavlem Koganem je od roku 1992 stále nejúspěšnější produkcí v České republice a interpret za ni obdržel zlatou a v roce 1997 platinovou desku. Rovněž za další svoje nahrávky obdržel interpret zlaté desky. Václav Hudeček se nevěnuje jen kompozicím starých mistrů, ale rozšiřuje své repertoárové spektrum o díla XX. století (Janáček, Prokofjev) a skladby soudobých českých autorů (Kymlička, Fišer, Máchal). Systematicky se stará o pomoc nastupující české interpretační generaci a to jak každoročním pořádáním letních houslových kurzů v Luhačovicích , tak představováním těch nejlepších jako hostů na svých koncertech. v rámci tradičních vánočních turné, nebo na Hudečkem pořádaných Svátčích hudby v kostele sv. Šimona a Judy Praze. V roce 2007 u příležitosti státního svátku 28. října udělil prezident republiky Václav Klaus V. Hudečkovi vysoké státní vyznamenání „Za zásluhy o stát v oblasti kultury a umění“.

Josef Špaček se narodil v roce 1986 v Třebíči, je studentem Itzhaka Perlmana na Juilliard School v New Yorku, vítězem světové houslové soutěže Michaela Hilla na Novém Zélandu v roce 2009 a patří bezpochyby k nejvýraznějším představitelům mladé české houslové generace. Od svých deseti let se začal věnovat hře na housle. Jeho prvními kantory byli Hana Metelková, Pavel Prantl a Jaroslav Folt n. Již po druhém roce na Pražské konzervatoři byl přijat na prestižní školu Curtis Institute of Music ve Philadelphii, kde studoval v letech 2004 - 2009 u prof. Idy Kavafian, v letech 2004 - 2006 ve třídě Jaimeho Lareda, v roce 2007-2008 u prof. Shmuela Askhenasiho. Od svých 13 let se zúčastnil též mnoha hudebních houslových kurzů pod vedením Stephena Shippse, R. Ricciho, Milana Vítka, Václava Hudečka a Bohuslava Matouška. Josef Špaček se tak intenzívně věnuje komorní hudbě, kterou studoval pod vedením Pamelý Frank, Josepha Silversteina a Stevena Tenenbauma. V květnu 2009 Josef dokončil svá studia na Curtis Institut of Music ve Philadelphii. Za mimořádné studijní výsledky obdržel na závěr svého studia (2009) cenu Fritze Kreislera. Nyní pokračuje v magisterském studiu na Juilliard School v New Yorku. Zvítězil v mnoha národních a mezinárodních soutěžích. Získání 1. ceny na soutěži Michaela Hilla na Novém Zélandu bylo pozvánkou k nahrávce sólového CD v Londýně pro firmu Naxos a uspořádání turné po Novém Zélandu v červnu 2010 a v Austrálii v roce 2011. V roce 2008 získal 3. cenu a cenu poroty mladých na mezinárodní soutěži Carla Nielsena v Dánsku. V roce 2005 jako vítěz houslových kurzů Václava Hudečka obdržel mistrovské housle od Martina Petlacha. V roce 1999 získal 1. cenu a titul absolutního vítěze na Kociánově mezinárodní houslové soutěži. Již od dětství účinkoval na mnoha koncertech a festivalech. Sólově vystupoval s Philadelphia Orchestra, Českou Filharmonií, Pražskou komorní Filharmonií, Auckland Philharmonia Orchestra, Filharmonií Hradec Králové, Českým komorním orchestrem, Filharmonickým komorním orchestrem, Filharmonií Bohuslava Martinů, Komorní filharmonií Pardubice, Ruským komorním orchestrem St. Petersburg, L'orchestre de Chambre de Geneve, Symphony in C, Kansas City Symphony, Filharmonií Brno a spolupracoval s dirigenty jako Christoph Eschenbach, Jiří Bělohávek, Manfred Honeck, Ondrej Lenárd, Roy Goodman, Ondřej Kukal, František Preissler, Jaroslav Krček, Jakub Hruša, Andreas Weiser, Juri Gilbo, Simon Gaudenz, Rossen Milanov, Asher Fish, Aleksandr Markovi aj. Vystupoval na v

znamných pódíích v Dánsku, Finsku, Německu, Anglii, Francii, USA, Švýcarsku, Japonsku, Polsku a Novém Zélandě. Několikrát vystoupil v Carnegie Hall jako koncertní mistr New York String Orchestra a Curtis Symphony Orchestra. V roce 2006 nahrál ve Dvořákově síni Rudolfinu svoje debutové CD s uceleným kompletem šesti sonát pro sólové housle, op. 27 Eugena Ysaye pro vydavatelství Artesmon.

Jan Mráček se narodil 9. 7. 1991 v Plzni, na housle začal hrát v 5 letech ve třídě prof. Magdalény Mickové. U této profesorky studoval 8 let a absolvoval několik soutěží. V roce 1998 – 2001 absolvoval Plzeňské Housličky, kde pokaždé zvítězil a v roce 2002 se na této soutěži stal absolutním vítězem. V roce 2003 přestoupil k prof. Jiřímu Fišerovi a stal se laureátem soutěže Prague Junior Note. V roce 2004 hrál v Rudolfinu s mistrem Josefem Sukem v cyklu Josef Suk uvádí mladé talenty a také se zúčastnil Letních houslových kurzů Václava Hudečka. V roce 2005 vyhrál Kociánovu Houslovou Soutěž ve 3. kategorii a získal 2. cenu na LHK Václava Hudečka. V roce 2006 provedl jako solista houslový koncert J. Sibelia d moll 1. větu s PKF (Rudolfinum). V témže roce získal 1. cenu (4. kategorie) na mezinárodní KHS v Ústí nad Orlicí. Rok 2006 završil získáním hlavní ceny na Mistrovských kurzech Václava Hudečka, kde obdržel mistrovský nástroj z dílny Karla Vávry a stal se absolutním vítězem národního kola Concertino Praga. V současné době studuje na Pražské konzervatoři, na kterou přestoupil z Gymnázia Jana Nerudy s Hudebním zaměřením. Pro český rozhlas natočil profilový pořad, v červnu 2007 absolvoval řadu koncertů na Jihočeském festivalu (Concertino Praga). V létě se zúčastnil houslových kurzů u prof. S. B. Shipps (USA) a stal se spoluvítězem Akademie Václava Hudečka. Absolvoval světovou Spohrovu houslovou soutěž v německém Weimaru (SRN) a v listopadu roku 2008 se stal vítězem celostátní soutěže konzervatoří. V květnu roku 2009 zvítězil na celosvětové soutěži Beethovenův Hradec, kde na koncertě vítězů provedl Dvořákovu houslovou koncert a-moll s Janáčkovou Filharmonií a v létě téhož roku se zúčastnil kurzů Musica Mundi v Belgii, kde byl žákem např. Gavriela Lipkında, Leonida Kerbela, Levona Chilingiriana, Waltera Boeykense a jako solista hrál pod taktovkou Maxima Vengerova. Největším úspěchem v jeho houslové kariéře je titul Laureáta soutěže mezinárodního festivalu Pražské jaro v roce 2010 a v témže roce se stal v historii nejmladším solistou symfonického orchestru Českého Rozhlasu. Jako solista spolupracuje s různými komorními orchestry (ČKO, Virtuosi Pragenses, Nové Pražské Kolegium) a účinkuje na Předvánočním turné s Václavem Hudečkem. Od ledna 2008 je členem klavírního tria, Trio Hélios Praga.

Marie Isabel Kropfich se narodila 2. ledna roku 1997 ve Vídni. Ve čtyřech letech začala hrát na housle se svojí tetou Elisabeth Kropfich. Od roku 2003 studuje u prof. Mariny Sorokovy na Hudební univerzitě ve Vídni. Absolvovala dále mistrovské kurzy s Tchugaievou, Khadem Missaghem, Antonem Sorokovem a Midori. I přes svůj nízký věk vystoupila Marie Isabel Kropfich na řadě koncertů, např. s Vídeňskou mozartovskou společností, na festivalu v Dubrovniku, s Kaunaskou filharmonií, na Korčulském festivalu, s Lublaňskou filharmonií, na Dunajském festivalu v Křemži, v Teatro La Fenice v Benátkách, v salcburském Mozarteu, v Brucknerově domě v Linzi, ve Vídeňském a Berlínském Konzerthausu atd. V roce 2004 o Kropfichové natočila italská televize RAI portrét jako o zázračném dítěti. Když jí bylo 8 let, vystoupila jako sólistka u Beethovenského symfonického orchestru, první sólový recitál se odehrál v Padově, když jí bylo 10 let. Ve stejném věku zvítězila v mezinárodní soutěži pro mladé houslisty Alpe Adria-Marcosig v Gorizii, kde získala nejvyšší skóre, o rok později zvítězila v rakouské soutěži Prima la Musica ve Vídni a v soutěži v Innsbrucku. V září roku 2008 zvítězila v mezinárodní Hindemithově soutěži v Berlíně, kde byla nejmladší účastnicí. Tento úspěch jí vynesl možnost zahrát si Mendelssohnův houslový koncert v Berlíně a Linzi za doprovodu Chursächsische Philharmonie a Orchester Concerto Brandenburg. Marie Isabel Kropfich nahrála 6 Mozartových kvartetů s Jess Quartet Vienna pro vídeňský label Gramola. Hraje na nástroj Guarneri "filius Andrea" z roku 1712.

Collegium Symfonického orchestru Českého rozhlasu je komorní soubor složený z předních členů Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze. Navazuje na úspěšnou éru Pražského kolegia, které působilo v Čechách i v zahraničí, zvláště v SRN, Belgii, Rakousku, Itálii, Jugoslávii a dalších zemích. Collegium Symfonického orchestru Českého se znovu zformovalo v roce 1996. Po tříleté odmlce pokračuje v práci započaté jeho předchůdcem – Pražským kolegiem. Soubor pod uměleckým vedením Jana Dudka se zapsal svými koncerty do podvědomí posluchačů svojí spoluprací s předními českými sólisty, zvláště houslisty Bohuslavem Matouškem, Janem Mráčkem, Stanislavem Srpem, Pavlem Hůlou, Pavlem Eretem a Davidem Šroubkem, dále sólo trumpetistou Markem Zvolánkem a Ladislavem Rejlkem. Repertoár orchestru tvoří většina skladeb českých i světových autorů z oboru komorní hudby a dále se zaměřuje na interpretaci vokálně – instrumentálních děl s pěveckými sbory. Collegium Symfonického orchestru Českého si klade za cíl být všestranným komorním souborem s prosazováním české i světové komorní hudby v koncertních prostorách, gramofonových studiích a na společenských událostech. Obsazení: I. Housle: Pavel Sochůrek - koncertní mistr, Jan Dudek - umělecký vedoucí, Jiří Škoda; II. Housle: Ludmila Mráčková, Jan Köhler; Viola: Karel Untermüller; Violoncello: David Havelík; Kontrabas: Jan Dudek ml.

CARLOS PIÑANA A FLAMENCO

V sobotu **30. července** se Pivovarská zahrada rozehraje v rytmu **flamenco**. Představení hudebně-taneční kultury, jejíž kolébkou i současným centrem je španělská Andalusie, se ujme jeden z nejlepších flamencových kytaristů mladé generace **Carlos Piñana** se svou **skupinou**. Piñana je všestranným hudebníkem, který vyniká neobyčejnou virtuozitou a citem pro výraz. Kromě flamenco se věnuje i klasické hudbě, jazzu, world music a tanci. Navíc je i zkušeným skladatelem mnoha flamencových kusů, o čemž se přesvědčí i festivalové publikum, neboť v Českém Krumlově společně se svým bratrem, zpěvákem Currou, tanečnicí Nadiou Marquezovou a perkusionistou Miguelem Angelem Orengem představí svůj projekt nazvaný **Body and Soul** – „mystickou cestu do hlubin flamenco“.

„Carlos Piñana je především vynikající kytarista, uhrančivý a vášnivý, přesně takový, jaké je španělské flamenco,“ představuje umělce festivalový dramaturg Lubomír Herza. „Měl jsem možnost slyšet živě jeho vystoupení v Murcii a byl to zážitek. Věřím, že nám spolu se svou skupinou přenesete do Českého Krumlova atmosféru Andalusie, horkého večera, rytmu a vášně...“ dodává Herza.

Carlos Piñana (1976):

Tělo & duše

Tarantilla (Minera)
Rosa de invierno (Fandangos)
Pastueña (Alegrías)
Templanza (Farruca)
Soleá de triana
El cuidado de una esencia (Taranta)
El día que tu me dinas (Preludio/bulería)
Con ternura (Rondeña)
Guajirón (Guajira)
Triana (Soleá)

Skupina Carlose Piñany (Španělsko)

Carlos Piñana – flamencová kytara

Curro Piñana – zpěv

Nadia Marquez – tanec

Miguel Ángel Orengo – perkuse

Ke svému vystoupení na festivalu nám Carlos Piñana sdělil:

„V rámci flamenco existuje zcela specifický styl, který se nazývá „Cantes de las Minas“ (hornické písně) a jehož dědicem a opatrovatelem byl můj dědeček. Z tohoto pohledu hraje moje rodina důležitou roli v dějinách flamenco. Mám ještě dva bratry, kteří jsou také flamencovými umělci, Curro je zpěvák, José kytarista jako já,“ „Svým přístupem se snažíme uchovat tradici v soudobém kontextu flamenco, ale vtisknout mu současně i náš osobitý punc,“ vysvětluje Piñana.

„Program krumlovského koncertu bude jedním z nejkompexnějších, které mám na repertoáru, neboť představí všechny tři způsoby flamencového uměleckého výrazu: zpěv, tanec a kytaru,“ upřesňuje Piñana a zdůrazňuje, že to, co spojuje všechny tyto prvky dohromady, je právě kytara. „Je to obtížný a těžký program, protože se snažím

zvýraznit co možná nejlépe dvě fundamentální funkce kytaristy coby koncertního umělce a současně doprovázeče zpěváka a tanečnice. Je zapotřebí bezvadně ovládat oba aspekty,“ dodává Piňana.

A v čem tkví podle Piňany tajemství flamenca? *„Důležitým elementem je být schopen žít s tradicí a modernitou současně, hrát na kytaru v kontextu doby, ve které žijeme, ale přitom nezapomínat na tradici flamenca. To je podle mě tajemství ryzího flamenca,*“ dodává Piňana.

Carlos Piňana je jedním z nejlepších flamencových kytaristů. V jeho hře se kombinuje brilantní kytarová technika s neobyčejným výrazem. Každé jeho představení okouzluje publikum po celém světě svou dech beroucí virtuozitou a jedinečnou krásou tónu, naprosto výjimečnou v celém flamencovém světě. Piňana se objevuje jak v sólových recitálech, tak v různých projektech zahrnujících klasickou hudbu, jazz, tanec či world music. Piňana rovněž zkomponoval řadu zajímavých flamencových kusů i neobyčejných projektů, jakou jsou Symphonic Flamenco, Body&Souls, Misa Flamenca a jiné. V jeho hudbě se kombinuje skvělá virtuozita s poezií a lyrismem. Piňana vytvořil zajímavý diskurz flamenca a jiných hudebních stylů, který vyúsťuje v jeho originální hudební řeč. Je mistrem improvizace, což ukazuje v sólových instrumentálních kusech i při doprovázení zpěváků. Jako kytarista má Piňana velice osobitý styl hry definovaný přesností, čistým a jasným zvukem, charismatem a citlivostí. Jeho výjimečná technika a muzikantství mu dovolují vyjádřit nejen duch čistého flamenca, ale současně i hledat zcela nové cesty. Je to zkrátka umělec, který do flamenca vnáší zcela nové perspektivy. Piňana je nositelem mnoha významných ocenění flamencové světa, získal první cenu a Bordo Minero na Mezinárodním festivalu Cantes Mineros v roce 1996, dále Národní cenu koncertního kytaristy Ramona Montoyi na Flamencovém festivalu v Cordobě v roce 1998, dále první cenu Sabcas na Calasparrarově národním festivalu mladých hráčů flamenca a v tomtéž roce i cenu Importante udělovanou magazínem La Opinión de Murcia. V roce 2001 Piňanovi Emma Egea Foundation udělila cenu Alumbre. Piňana se účastnil řady projektů s takovými muzikanty, jako například Yungchen Lhamo (Tibet), Fathy Salama (Egypt), Estrella Morente, Juan Manuel Cañizares, Carles Benavent, Javier la Torre, Jorge Pardo, Naseer Shamma (Irák), Miles Jay (USA), Said Chaibri (Maroko), Francoise Altan (Maroko), Aicha Redouane (Maroko), Ross Daly (Irsko), Ashraf Khan (Pákistan), Aytac Dogan (Turecko), Tommy Smith (Velká Británie) a jiní. Piňana rovněž vystupoval se symfonickými orchestry v Murcii, Lublani, Krakově atd. Sólově vydal 6 nahrávek: El Cuidado de Una Esencia (1996), jako poctu svému dědečkovi, Cal-libiri (1999), Palosanto (2001), Mundos Flamencos (2003), Misa Flamenca (2007) se svým bratrem Currou, Mi Sonanta (2009). Piňana dále zkomponoval hudbu k filmu Desnudos v režii Juana Manuela Chumilly. Piňana pochází z rodiny s velkou flamencovou tradicí, Carlosovým prvním učitelem byl jeho otec Antonio, který jej uvedl do flamencového světa. Piňana studoval také klasickou kytaru na hudební konzervatoři v Cartageně a Murcii. Po absolutoriu se začal věnovat převážně flamencové hudbě jako kytarista a skladatel.

Curro Piňana je poměrně mladým hudebníkem, je mu jen 34 let, ale vyrůstal ve flamencové atmosféře a v rodině s hlubokou flamencovou tradicí a zlatokopecským stylem. Na počátku 60. let byl jeho dědeček Antonio Piňana duchovním otcem myšlenky dolování flamencových kořenů a jeho model se následně uplatnil v soutěžích, které si kladli za cíl očistit flamenco od nánosů balastu, jež přinesla popularizace tohoto uměleckého stylu. Otec Curry a i jeho bratr Carlos získali cenu Bordón Minero v roce 1996. Curro je velmi ambiciózním a odvážným umělcem silné osobnosti a hledá nové cesty. Uvedl například vlastní verzi Cantes Mineros, které se běžně neuvádí ani v soutěžích. Na svém kontě má celou řadu významných ocenění: Premio Nacional “Copa Teatro Pavón”(1997), Premio Alumbre 2001 por La Fundación Enma Egea, Premio al Mejor Embajador de Cartagena(2005), Primer Premio de Fandangos Mineros, Tarantas, Cartagenas y Mineras y Lámpara Minera en el Festival Internacional del Cante de Las Minas de La Unión, Premio Nacional de Flamenco en Úbeda. Jeho diskografie zahrnuje tituly: De lo humano y lo divino(RTVE Music, Madrid, 1998), Curro Piňana-Miguel Hernández (Producciones Lorca, 2002), Saetas (Big.Bang Karonte, Granada, 2003), De la vigilia al Alba RTVE Music, Madrid, 2004), Misa Flamenca (Karonte, 2007). Jeho první nahrávka je dokladem Currova potenciálu, Curro zde typickým flamencovým zvukem obdařil i kusy, které nejsou původem flamencové. Za svou kariéru dokázal hlubokou znalost stylu a ryzí hudební talent.

Nadia Marquez začala chodit na lekce flamenca, když jí bylo deset let, a ve studiu pokračovala na Taneční konzervatoři v Alicante. V šestnácti letech se stala členkou taneční skupiny Compañía de José Espardero a dostala tak příležitost osvojit si interpretaci a choreografii flamencového tance v praxi. V roce 1998 získala první cenu v kategorii tanec na festivalu Cante de las Minas. Byla nejmladší tanečnic v historii tohoto festivalu, která získala tak významné ocenění. V roce 2000 podnikla Nadia Marquez turné s projektem Esencia Flamenca a získala vynikající kritický ohlas a mnoho prestižních ocenění. V roce 2004 založila svoji vlastní taneční skupinu a prezentovala svůj autorský projekt Almoraima. V současné době se aktivně věnuje tanci, choreografii i výuce.

Vicente Miguel Ángel Orengo se narodil v Murcii v roce 1977. První hudební zkušenosti získal v pěti letech, kdy hrál v dechové kapele Guadalupe. V deseti letech se začal věnovat klasickým perkusím na hudební konzervatoři v Murcii, kde dosáhl nejvyššího stupně a rovněž zvláštní ceny v oboru symfonické perkuse. Studoval u Nasheeta Waitse, Dana Riesera, Antonia Sancheze, Billa Stewarta, Marca Miralty, Jordi Rosyho, Pakita Baezy, Rubema Dantase, Roberty Vizcaína, Miguela Angy, Jerryho Gonzaleze, Neye Rosaura, Gerta Mortensena, Pedra Estevana, Miguela Bernata, Manela Ramady, Joseho Armanda Garcii, Joseho Garcii-Abellán a dalších. Třetí cenu v první národní soutěži Batteries Eurodrummer získal v roce 2001 a o dva roky obdržel cenu za nejlepší instrumentální doprovod na Národní soutěži autorů písní v Ciudad de Elche. Koncerty jej zavedly křížem krážem celým hispánským regionem i dalšími evropskými a zámořskými zeměmi, jako člen kapel hrajících různé styly navštívil Portugalsko, Francii, Itálii, Monako, Velkou Británii, Irsko, Německo, Maďarsko, Polsko, Řecko, Rusko, Egypt, Maroko, Írán, Spojené arabské emiráty, Kubu, Brazílii, Argentinu nebo Japonsko. Orengo se stal profesorem federace kapel z Murcie a Mládežnického symfonického orchestru. Klasické perkuse vyučuje od roku 1997 na Hudební konzervatoři v Cartageně. Vystupuje s Carlosem a Currou Piňanovými, Por Herencia, Los Parrandboleros, Cómplices, Presuntos Implicados, El Negri, Aurora Guirado, Carmen Paris, Er Peche, Javierem Vargasem, Louem Bennetem, Carlesem Benaventem, Jorgem Pardem, Javierem Latorrem, Maxem Sunyerem, Jose Luisem Santacruzem, Jorgem Rossym, Nasserem Shammou, Yungchenem Lhamou, Luisem Cobosem a Madridskou filharmonií, Escolanía de El Escorial, Padovskou filharmonií, Moskevským symfonickým orchestrem, Lublaňskou filharmonií, Beethovenovým akademickým orchestrem Varšava, Murcijským symfonickým orchestrem a Mádežnickým orchestrem regionu Murcia.

TIPY NA TENTO VÍKEND

Čtvrtek 28. 7. 2011

Maškarní sál – komorní koncert, 19.30 hodin

Tanja Becker-Bender – housle

Program: Bach, Kurtág

Pátek 29. 7. 2011

Zámecká jízdárna – komorní koncert, 19.30 hodin

Václav Hudeček představuje mladé umělce

Václav Hudeček – housle

Jan Mráček – housle, Josef Špaček – housle, Marie Isabel Kropfitsch – housle, Collegium Symfonického orchestru Českého rozhlasu

Program: Vivaldi, Bach

Sobota 30. 7. 2011

Pivovarská zahrada, 20.00 hodin

Carlos Piňana a flamenco

Carlos Piňana – kytara, Curro Piňana – zpěv, Nadia Marquez – tanec, Miguel Angel Orengo – perkuse

Program: Carlos Piňana: Tělo & duše

PROGRAM NA PŘÍŠTÍ VÍKEND

Čtvrtek 4. 8. 2011

Maškarní sál, 19.30 hodin

Collegium Marianum: Boemo furioso

Program: Fasch, Jiránek, Reichenauer, Jiránek, Vivaldi

Pátek 5. 8. 2011

Otáčivé hlediště, 21.00 hodin, I. premiéra

R. Leoncavallo: Komedianti

v titulní roli: **José Cura** – tenor, dirigent: Mario de Rose, režie: Josef Průdek
orchestr, sbor, balet a loutkohra Jihočeského divadla České Budějovice

Sobota 6. 8. 2011

Pivovarská zahrada, 20.00 hodin

Hvězdy světového jazzu: Arturo Sandoval

Arturo Sandoval – trubka, C.B.C. Big Band

jazzové standardy

Patronem koncertu jsou Lidové noviny (+ logo).

Otáčivé hlediště, 21.00 hodin, II. premiéra

R. Leoncavallo: Komedianti

v titulní roli: **José Cura** – tenor, dirigent: Mario de Rose, režie: Josef Průdek
orchestr, sbor, balet a loutkohra Jihočeského divadla České Budějovice

7. 8. – 10. 8. 2011

Otáčivé hlediště, 21.00 hodin

R. Leoncavallo: Komedianti

v titulní roli: **José Cura** – tenor (8. 8. – WeiLong Tao), dirigent: Mario de Rose, režie: Josef Průdek
orchestr, sbor, balet a loutkohra Jihočeského divadla České Budějovice

NOVINÁŘSKÝ SERVIS

Žádosti o akreditaci, poskytnutí informací, fotografií či zprostředkování rozhovorů s interprety zasílejte na e-mailovou adresu johanovska@auviex.cz. Oficiálně poskytnuté životopisy a fotografie umělců jsou ke stažení na webových stránkách festivalu v sekci Press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni>, kde najdete i fotografie z proběhách koncertů. Objednané vstupenky budou připravené k vyzvednutí na jméno příslušného novináře před koncertem v Českém Krumlově.

**Kontakt: Ing. Lucie Johanovská – manažerka komunikace a PR
MHF Český Krumlov**

Auviex, s.r.o., Perlitová 1820, 140 00 Praha 4,

tel: + 420 241 445 404; + 420 606 088 985;

e-mail: johanovska@auviex.cz

web: www.festivalkrumlov.cz

blog: www.festivalkrumlov.blogspot.com

Facebook: www.facebook.com/mhfceskykrumlov

Twitter: www.twitter.com/festivalkrumlov

YouTube: <http://www.youtube.com/user/festivalkrumlov>

Flickr: <http://www.flickr.com/photos/festivalkrumlov/>

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DNES

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI / OFFICIAL PARTNERS / OFFIZIELLE PARTNER

Ministerstvo životního prostředí

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI / MEDIA PARTNERS / MEDIENPARTNER

MEDIÁLNÍ PODPORA / MEDIA SUPPORT / MEDIENFÖRDERUNG

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE / OFFICIAL CAR SERVICE / OFFIZIELLER MOBILITÄTSPARTNER

VSTUPENKY EXKLUZIVNĚ V SÍTI

FESTIVAL SE KONÁ ZA LASKAVÉ PODPORY / THE FESTIVAL IS HELD UNDER THE KIND SUPPORT /
DAS FESTIVAL FINDET MIT FREUNDLICHER UNTERSTÜTZUNG

